

Κερκύρας Νεκτάριος: Να ατενίσουμε με αισιοδοξία το ανατέλλων Νέον Έτος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το εσπέρας της Τετάρτης, 31 Δεκεμβρίου 2025, παραμονή του Νέου Έτους, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, χοροστάτησε και ομίλησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό του ιστορικού Ιερού Ναού του Αγίου Βασιλείου στην Πόλη της Κέρκυρας.

Στον εν λόγω Ιερό Ναό διακονεί ο Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Σουέρεφ ενώ στον εσπερινό συμμετείχαν επίσης ο Ιεροκήρυκας του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού, Αρχιμανδρίτης Δοσίθεος Παπαμήτρος, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Πόλεως, Πρωτοπρεσβύτερος Νικόλαος Μοναστηριώτης, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Βόρειας

Κέρκυρας, Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Προβατάς καθώς και Ιερείς εκ των ενοριών του ιστορικού Κέντρου της Κέρκυρας. Στον εν λόγω Ιερό Ναό τα τροπάρια της ακολουθίας του πανηγυρικού Εσπερινού ψάλλονται κατά την παραδοσιακή κερκυραϊκή ψαλτική από χορό συντονιστής του οποίου ήταν ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μπογδάνος.

Κατά την ομιλία του, ο κ. Νεκτάριος, απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα αναφέρθηκε στο χρόνο της ζωής του ανθρώπου που είναι λίαν σύντομος, σε αντίθεση με τον τρισάγιο, άναρχο και άχρονο Θεό που μένει στον αιώνα και μεταξύ αυτού και οι Άγιοι όπως είναι και ο Μέγας Βασίλειος που απόψε μάς συγκαλεί να τον θυμηθούμε, να τον τον μιμηθούμε και να ζητήσουμε από εκείνον να μεταφέρει τις προσευχές μας και τα αιτήματά μας ακριβώς στον άναρχο Θεό.

Στην Εξαήμερο του Μεγάλου Βασιλείου, όπως και στη δογματική του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, αναφέρεται ότι ο χρόνος της ζωής μας «συνεκπορεύεται τοῖς αἰδίοις», δηλαδή υπάρχει μία παράλληλη πορεία του χρόνου της επίγειας ζωής μας με τον χρόνο της αιωνιότητος, της αἰδιότητος του Θεού, όπως λένε οι Πατέρες. Έρχεται μέσα σε αυτήν την συνεκπόρευση του καθενός μας, αυτόν τον

πεπερασμένον χρόνον τον οποίον μάς χαρίζει ο Θεός, η στιγμή που θα συναντηθούμε τον Αιώνιον Θεόν. Πώς όμως συμπορευόμαστε με τον αίδιο Θεό; Τι είναι αυτό το οποίο έχει σημασία όταν θα έρθει εκείνη η στιγμή; Λένε οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας ότι ο μεγαλύτερος πλούτος, το σπουδαιότερο απόκτημα της ζωής μας δεν είναι ούτε τα υλικά αγαθά, ούτε τα κατορθώματά μας σε σχέση με τους άλλους ανθρώπους, αλλά η απόκτηση της χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Και βεβαίως αυτή η απόκτηση της θείας χάριτος έρχεται μέσα από τις αρετές για τις οποίες ομιλεί ο ίδιος ο Θεός τόσο στην Παλαιά, όσο και στην Καινή Διαθήκη και τις απαριθμεί. Οι αρετές έχουν στόχο την αγάπη και την επέκταση της ζωής μας προς το θρόνο του Θεού. Από την άλλη, η κακία είναι οπισθοχώρηση προς το σκότος το πνευματικό. Έτσι, σε αυτή λοιπόν την συνεκπόρευση του χρόνου της ζωής μας προκειμένου να διασταυρωθούμε με το δρόμο του χρόνου της αιωνιότητας, μόνον με αυτό το εχέγγυον της αρετής θα μπορέσουμε αυτόν τον χρόνο της ζωής μας να τον αξιοποιήσουμε. Αλλιώς, οι ευχές περί ευτυχίας, υγείας, απόκτησης πλεονεκτημάτων και άλλων αγαθών που ανταλλάσσουμε κάθε χρόνο παραμένουν κοσμικές, αδειανές, επιδερμικές.

Ο χρόνος της ζωής μας πρέπει να είναι ανοδικός. Όταν ο άνθρωπος δεν είναι

ελευθερωμένος, αλλά υποδουλωμένος από τα πολλά βαρίδια στη ζωή του, τότε δεν μπορεί να ζήσει την ελευθερία την οποία μάς χάρισε ο Θεός και δεν μπορεί η πορεία της ζωής του να είναι ανοδική. Αυτό το βλέπουμε σήμερα που ο άνθρωπος βολεύεται στον περιορισμό της ελευθερίας, της εμπαθούς καταστάσεως. Πιστεύει εσφαλμένα ότι όταν ζει μέσα από σε αυτές τις καταστάσεις της ικανοποίησης του εαυτού του και της φιληδονίας ότι εκεί ζει την ελευθερία. Όμως, αυτό είναι παγίδα. Στην ουσία ζει έξω από το πλαίσιο της ελευθερίας που μάς χαρίζει ο Θεός με αποτέλεσμα ο καθένας μας να είναι παγιδευμένος στον εαυτό του. Μόνον όταν ο χρόνος της ζωής του ανθρώπου είναι γεμάτος από τη χάρη του Θεού και ζήσουμε την πίστη μας, διότι η πίστη είναι δύναμη κατά τον ορθόδοξον τρόπον, θα μπορέσουμε να απαγκιστρωθούμε από όλα τα κακά με τα οποία περιβάλλεται η επίγεια ζωή μας και η συνεκπόρευση της παρούσης ζωής και μόνον τότε το Πανάγιον Πνεύμα θα έρθει να φωτίσει την ψυχή, την καρδιά και τη ζωή μας και θα βγούμε έξω από αυτά τα περιορισμένα όρια της εμπαθούς ζωής και θα ζήσουμε την αληθινή ελευθερία την οποία μάς χάρισε ο Θεός.

Ο Άγιος Βασίλειος, αυτός ο μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας μας, όχι μόνον σπούδασε φιλοσοφία, αλλά φιλοσόφησε την ανθρώπινη ζωή. Έζησε χωρίς περιττά πράγματα στη ζωή του, αλλά με τη δόξα του Θεού, διότι όταν ήταν μπροστά στο φρικτό θυσιαστήριο έλαμπε ολόκληρος. Ζούσε εν ταπεινώσει, εν αφανεία, εργαζόμενος κατά Θεόν τον χρόνον της ζωής του και γι' αυτό μάς παρέδωσε όσα βίωσε.

Ακόμη, γιορτάζουμε την Περιτομήν του Κυρίου μας Ιησού Χριστού περί την ογδόη ημέραν και για αυτό διαβάσαμε στο βιβλίο της Γενέσεως αυτή τη συμφωνία την οποίαν είχε κάνει ο Θεός με τον Αβραάμ για το πώς θα αναγνώριζε τα παιδιά του ο Θεός, τους υπηκόους Του σε όλες τις επόμενες γενεές. Αυτά ήταν πράγματα τα οποία τότε οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να κατανοήσουν, τον τρόπο δηλαδή που θα γινόντουσαν τέκνα του Θεού, για αυτό λοιπόν τούς έδωσε μερικά απτά σημάδια έως ότου ήρθε η αναγέννησις με την σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού και μας εξαγόρασε ο ίδιος ο Θεός από την πτώση και μάς έδωσε τη δυνατότητα να συμπορευθούμε μαζί με την χάριν του Θεού και του Αγίου Πνεύματος. Έτσι, πλέον δε ζητά ο Θεός από εμάς την περιτομή της σαρκός, αλλά την περίτμηση των παθών της ψυχής μας, της καρδιάς μας. Γιατί όλες οι εμπαθείς καταστάσεις εδράζονται ακριβώς στην ψυχή του ανθρώπου. Εάν λοιπόν δεν περιτέμνωμεν τα πάθη, την κακία, τότε παραμένουμε σκληροκάρδιοι και σκληροτράχηλοι.

Ακόμη, ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως αυτές οι εορτές δεν είναι μόνο συμβολικές, αλλά έρχονται να μιλήσουν στον καθέναν μας για να λάβουμε αποφάσεις για τη ζωή μας. Παρότρυνε δε άπαντες να ατενίσουμε με αισιοδοξία το ανατέλλων Νέον

Έτος και να τα βάλουμε όλα αυτά βαθιά μέσα στην καρδιά μας ώστε να αρχίσουμε έναν αγώνα πνευματικό επάνω γεώργιον του καθενός, στον έσω δηλαδή άνθρωπο. Τέλος, ευχήθηκε σε όλους να έχουμε μία ευλογημένη χρονιά γεμάτη από τη χάρη και τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος.

